

Fru Astrid Stampe Feddersen overgiver Billedet til den danske Rigsdag.

—o—

Som formand for det udvalg, der har forberedt dette billedes fremkomst, vil jeg gerne have lov til at sige et par ord til de høje tings formænd.

Når danske kvinder i 1915 fik valget og blev valgbare, da faldt denne ret ikke som frugten i Alladins turban, som mange mener. Nej, det er et stort, målmedvendte arbejde, danske kvinder, støttede af højmodige mænd, gennem dansk kvindesamfund har udført i sidste halvdel af det nittende hundredår, og som de fortsætter den dag idag, hvor *kransen* ganske vist er vunden, men hvor der alligevel er mange uopnåede mål tilbage.

Bagved alt, hvad dansk kvindesamfund har udrettet: vor kamp for at få *landets undervisningsanstalter åbne for kvinder*, for at få *ægteskabslovene ændrede* og sidst, men ikke mindst, for at skaffe *kvinder kommunal og politisk valgret* og meget andet lå ønsket om at *dygtiggøre kvinderne til den fuldmyndige borgers ansvar og arbejde*, som den første paragraf i vore love lyder.

Dansk kvindesamfund synes, at de mænd og kvinder, som brød vejen den gang, da den var trang og svær at gå, da latterbølgen slog op om den, de bør ikke glemmes.

Derfor ønsker vi at skænke dette billede af det nittende hundredårs forkæmpere gennem dansk kvindesamfund for kvindernes medborgerrettigheder i samfundet til Danmarks rigsdag i det håb, at både mandlige og kvindelige rigsdagsmænd ved at se på det må mindes det arbejde, som gik forud for kvindernes valgret og valgbarhed.

Med disse ord vil jeg på dansk kvindesamfunds vegne skænke dette billede til den danske rigsdag.

Ægteskabsloven.

—o—

Fredag den 11. April forelagde Justitsminister Zahle Ægteskabslovene i omtrent uforandret Skikkelse paa Basis af Familieretskommissionens Udkast. Denne

Dag vil — hvad enten Loven vedtages i ændret Skikkelse eller ej — staa som en Mærkedag i Kvindesagens Historie. Det var derfor med fuld Føje, at Justitsministeren endte sin Forelæggelsestale med en Appel særlig til Kvinderne om at anvende deres Energi paa at drive Loven igennem. Det er vel klart, at en Lov, der byder Hustruerne væsentlige Fremskridt, maa omfattes med en særlig varm Sympathi af disse, om end ingen tvivler om, at mange Mænds Retfærdighedssans vil bevirke, at ogsaa Ægtemændene vil ønske Loven gennemført, i Forvisningen om, at Ægteskabet som saadant staar sig ved, at der tages et billigt Hensyn ogsaa til Hustruernes Selvstændighedstrang.

Der har allerede været sagt mange mærkelige Ting om Ægteskabsloven, men næppe nogen meningsløse end denne, at det var en Lov, der særlig tog Hensyn til den selverhvervende Hustru. Naar man nu ved, at en af Hovedhensigterne med Loven har været den, netop at stille den i Hjemmet arbejdende Hustru saa gunstigt som muligt — at opfatte hende som i lige saa høj Grad selverhvervende som en hvilken som helst anden Kvinde eller Mand — saa skulde det dog være mærkeligt, om Resultatet skulde være blevet det, at den udefra selverhvervende Hustru var blevet favoriseret — stik imod alle Kommissionsmedlemmernes Ønske.

Forhaabentlig kommer Lovforslaget til første Behandling i Begyndelsen af Maj. Der er god Grund for alle til at følge Lovforslagets Behandling med vaagen Interesse, og, hvor der er Lejlighed til det, arbejde paa, at Danmark bliver det Land, der først af alle vedtager en virkelig frisinset Ægteskabslov.

Estrid Hein.

Til

Dansk Kvindesamfund.

—o—

For den venlige Hilsen og de smukke Blomster, som bragtes mig i Anledning af Ægteskabslovens Forelæggelse i Folkethinget, sender jeg min varmeste Tak.

Den Tak, der udtaltes overfor

mig, bør rettes til alle Medlemmer af de nordiske Familieretskommissioner; de har alle uden Undtagelse fra først til sidst arbejdet paa at skaffe begge Ægtefæller fuldt Ligestillethed i Ægteskabet.

Kommissionerne, hvis overvejende fleste Medlemmer er Mænd, har ikke følt sig som særlige Repræsentanter for Kvindesagssker, men de har ment, at Tidens Udvikling havde ført os her i Norden til det Punkt, hvor denne Ligeberettigelse skulde gennemføres, simpelthen fordi kun den kan bære Ægteskabet videre frem, fordi Mands og Kvindes, voksnes og Børns Tarv alle i lige Grad kræver denne Ordning.

Med denne Grundopfattelse hos alle Medlemmerne begyndte Arbejdet, og dettes Gang har stadig kun mere bekræftet dens Rigtighed. Tvivl kan der alligevel være nok af. Det gjaldt jo mange saare vanskelige, praktiske Spørgsmaal; og om mange Enkeltheder kan der med Rette have forskellige Meninger.

Hvad Forældremyndigheden angaar, skal det nok vise sig, at Manden ikke mindre end Hustruen er interesseret i, at Løsningen bliver en saadan, som giver dem begge fuld og lige Myndighed over Børnene. Det er derfor en underordnet Ting, om mulige Konflikter netop skal søges løst gennem en Appel til Overøvrighedens Skøn. Det maa imidlertid her ikke overses, at efter § 62 skal der forud herfor ske en Mægling ved „en eller flere dertil egnede Personer“.

Hele den foreslaaede Formueordning er kun en Udvikling af vor gældende Ret. Man bevarer Kernen i Fællesskabet — den lige Deling ved alt Skifte — og man udvikler kun videre den Raadighedsordning, som blev indledet ved Lov 7. Maj 1880 om gift Kvindes egen Raadighed over sit Selverhverv. Man gaar her netop saa langt, som Goos foreslog allerede i 1872.

Der vil udkræves en alsidig og rolig Drøftelse af Lovforslagets mange vigtige Bestemmelser. — Dansk Kvindesamfund tager og vil tage virksom Del heri. Enkelt-heder kan ændres, men Grundprincippet om lige Ret maa ubrydelig fastholdes: de to lige høje Hoveder i Spidsen for Familien;